

NOBILISSIMO CLARISSIMOQVE VIRO,
DOMINO MARCO DE BRION
D. DE GVITRANCOVRT. DEMAMVILLE
ET D'ALLONNE. REGIS CONSILIARIO ET IN
SVPREMA REGIARVM RATIONVM CAMERA MAGISTRO.

QUOD plerique omnes (Vir clarissime) acre certumque animi tui iudicium, fortitudinem & iustitiam demirantur: non hoc consuetudinis esse, sed rationis semper visum est. Aliâ quâ per illustrium maiorum tuorum commendatione gloriaris. Quamquâ enim illi Turonensis prouincia Praefecti Praetoresque Regij extiterunt, & labentibus saeculis, Christianissimis Regibus dum delectrices huius imperij suorum ipsos hostes conuerterent, militariis, & recentis memoria parens tuus Joannes Brionius in principe curia Senator, toga venerabilem fulgorem armorum splendoribus copulauit: Tuo tamen clares merito, & cum eorum vestigijs felicius insistas, de proprio promissum quod gentilitijs illis honoribus attexatur. Eos, quae numquam sine laudanda, historia celebrauerit. Generosi certe illius tui, & liberalis animi beatam venam, cum publice prius intueri, & domi postea sedulo deosculari, tuo beneficio concessum sit: mearum partium esse patiaris, vir supra omnes homines commendandam ad posteros, quam fidei potero predicatione propagare.

Tibi deuotissimus & addictissimus,
 PETRVS LEGIEJR.

M.P.

QVÆSTIO MEDICA.
QVOD LIBETARIIS DISPVATATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
 IN SCHOLIS MEDICORVM. DIE XXVI. IANVARII.
 M. GEORGIO ARBAVO Doctore Medico Moderatore.

VÆVIS pars hominis quantò nobilior est & operosior, tantò fecundius deest. Ideo caput citò senescens, profusà eluuiè sorescit, quæ ex eo velut lacunà, septem ostiis emanat: ut verè proditum sit memoriæ illud esse metropolin frigidè & glutinosè. Periculis hydrops carniū, omnique præsidio superioris affectus inuehitur: nec aliundè catarrhus exilit, siue hysterica suffocationi medeatur, aliàsque humores in pelliculis & lumbriculis fundat effluvia, hienteriam & dynteriam concitet, siue dorsalis, aliud quidem à medullæ morbo, tabis genus, supra septum lectissimè proferat, quoties ille confertim in aluinam regionem, aut sensim in vertebrae spinalè quæ medullam penetrarit.

Ci nimè dubium est, quin catarrhus qui est humoris & excrementi à capite in faciem partes decubitus, varium quoque pulmonibus exitium moliatur, prout in delabente materiæ, valuerint amara & nitrosa qualitas, intemperies, tenuitas, & erodentia. Quæsiat utaque mittentis capitis functio, quæ quidem est omnis destillationis causa, hepatis fervore, ventriculi imbecillitate lienisve duritiè ingrauescit. Sed & catarrhi appulsus, vitæ spirituum ferore & contagio insigne, paristhmia depascens, vel inducitur, vel recrudescit: faucium verò musculi flammam concipiunt, quibus subleuandis nunquam ex parte tantum petita medicina, raro secta sub linguâ venula, sæpius iugularium apertio est salutaris.

ESTILLATIONIS irruptionem in pulmones, quia monitore sensu carens, respiratiois læsiones denuntiant, ducendæ animæ difficultas impactæ fecis gravitatem, obstratos meatus indicat, si præsertim crebrior ex intervalis & difficilior accedat, fluxus suffocantem copiam, interdum, quod accidit morituris, virium exolutionem ostendit: spūcau & periculi naturam detegunt. Idem cum sævit catarrhus, vehementiori motu spiritus insurrescunt, sanguis exæstuat, ingens ptyelismus cietur, nec minùs vigilijs confectus semper infensa capiti tussis ægros exercet, frustra spiritu ferente suppetas, nonnumquam aletentius testiculi inflammationem accendit. At verò nihil acerbius vitæ, postquam effusus humor pulmoni vulnus infixit.

ON modò cum grassatur hæc bellua, in æloque ferinamque corporis figuram facit, sed etiam dum coercetur capite, quàm atroces excitat tragædias, ferina deliria calcitratu, insultu metuenda, tremore, stupore exitiosa. Propositum tempus furoris est nullum habet, tamen æquum, omne ferinum renouatur. Tumque serodæ exænes, phoxi, statulenti & tabidi durius premuntur; alijs valorum ruptio, alijs phthisis ingruit, nonnullis phæza & gonorrhææ erumpunt. Esto tandem destillationum tyrannidis summa, per luxuriam inclinantium temporum mortalibus innotuisse, à nouitate supplicij nomen accepit, facinorosis commot, amazonidas, gentem Egyptiorum præceteris, omniisque sexus ætatem infestare.

ITA per somnos capitale hostem subigendi ratio, quippe qui vigilijs insidens, tenuis cum sit, ferrox, impellentibus spiritui & musculis non obsequatur, neque satis, opportuna venæ sectione leniatur. Aliter maxillarum sphacelis, hæmopton, capillorum effusum, dianthæam, mortemque inferet. Is autem est somnus qui cuiusmodi noxas auertat, natio calore reuocato & adaucto, placato sanguinis & spirituum motu, mitigat humores per πύχυνον. Placent inter hypnotica quæcunque blandà humectatione somnos conciliant. Ex his commendatur opium minime somniferum quia frigidiorem accendit et albi papaueris capitibus. Non mandragoræ, non hyoscyami decoctum, non quæ narcotin, coma, carum, lethargum procreant. Neque febris arte accentu pollicetur. (An in deriuando catarrho, pyroticis, nicotianæ sua quædam vis est?) Vnum est somni tempus quo præcipuè succorum feritas mitefcit.

Ergo catarrho hypnotica.

Proponebat Lutetiæ PETRVS LEGER Borbonius, Anno R. S. H. M. DC. XXXIV.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Carolus Guillemæan M. R. Ordinarius.
 M. Jacobus Jouina.
 M. Petrus Sauare.

M. Henricus de Lema.
 M. Petrus de S. Lacques.
 M. Petrus de S. Lacques.

M. Claudius de Pois.
 M. Petrus le Conte.
 M. Guillelmus de Vailly.

